

prezbiter către carele a scris o epistolă Faust episcopul Rigiului, în care pe lângă altele a supus anatemei pe acela ce zice că omul se osândește spre moarte pentru pro-cunoștința lui Dumnezeu, asemenea și pe acela ce zice că nu se mai primește de Dumnezeu cel ce piere pentru păcate, putând a se mântui vasul cel hotărât spre necinste să se facă de cinste, nici că va Dumnezeu ca toți oamenii să se mântuiască. Pe această epistolă o au adevărit Soborul din Arelati, pe care o povestește Baronie în Cronicile sale.

CAPITOLUL XIII.

SOBOARELE FĂCUTE ÎN VREMEA ACESTOR ÎMPĂRAȚI.

Soborul din Calcedon.

1.Soborul cel adunat în Calcedon, al IV –lea lumenic, s-a vestit în Niceia de Marchian și Valentinian al III –lea. Împărați la care și soli ai episcopului Romei, cu alți mulți episcopi au venit, ci pentru frica călcării hunilor ce sta asupra, nu i s-a părut împăratului de cuviință a se îndepărta de Constantinopol, pentru aceasta s-au chemat Părinții la Calcedon, precum se vede din împărăteștile cărți ce se cetesc în I Tomul Soboarelor.

2.Deci s-au adunat Părinții la Calcedon, printre carii au fost: Anatolie de Constantinopol, Dioscor de Alexandria, Maxim de Antiohia, Iuvenalie de Ierusalim, iar Leon episcopul Romei n-a fost de față, ci prin vicarii săi. A început Soborul la **8. Octombrie** în cetatea Calcedon în Biserica cea mare a sfintei mucenițe Eufimia. Pe alcătuire și pe așezarea cea prea veselă a Bisericii acesteia vestită o perigrapsește Evagrie în Cartea 2. Capitol 3. De față la Sobor era și împăratul Marchian cu împărăteasa Pulheria, și cu ceilalți boieri ai Senatului și judecători, spre adevărirea credinței, iar nu ca să arate puterea sa, după pilda marelui Constantin, precum însuși au zis vorbind către Sobor Tomul II. al Soborului și a poruncit, că pentru nașterea Domnului și Mântuitorului nostru, alta să nu zică cineva, fără numai ce se conglăsuiește celor 318 Părinți.

I- a Adunare a Soborului.

3.Deci au zis Vicarii lui Leon, cum că nu se cuvine ca Dioscor să fie împreună șezător, căci așa li s-a poruncit lor de episcopul lor Leon,

și că de nu se va păzi aceasta, ei vor pleca din Sobor. Drept aceea i sa poruncit lui Dioscor de a stat în mijlocul Părinților, ca un vinovat. Făcându-se aceasta, Evsevie episcopul Dorileului cu lacrimi a început a spune așa împotriva lui Dioscor: „M-am nedreptățit de Dioscor, s-a nedreptățit credința, Flavian episcopul s-a ucis, împreună cu mine de Dioscor s-a caterisit”. Atunci cetindu-se cele lucrute la Efes, și în Constantinopol, Părinții cei catolicești, carii de voie iscăliseră în Soborul tâlhăresc din Efes, au strigat toți cu un glas, toți am pățimit, iertare cerem, și în sfârșit toți conglăsuindu-se au osândit pe Dioscor și pe următorii lui. Și acestea s-au făcut în cea **I.** adunare.

II – a Adunare a Soborului.

Iar în a II- a adunare s-a cetit Simbolul cel alcătuit la Niceia, și în Constantinopol, epistolele cele două ale lui Chiril către Nestorie și către Ioan al Antiohiei, și epistola cea a zecea a lui Leon către Flavian. Pe care o au cetit lăudând și zicând, aceasta este epistola Părinților.

III – a Adunare a Soborului.

În a III – a adunare cetindu-se scrisorile care pâra pe Dioscor, de trei ori chemându-se Dioscor, și nevrând a veni în Sobor, s-a caterisit de către toți și caterisirea lui s-a trimis la el, la Pulheria și la clerul Alexandriei.

IV – a Adunare a Soborului.

În a IV – a adunare s-a înnoit pricina întâilor stătători în tâlhărescul Sobor cel din Efes de Dioscor episcopul, fiindcă ei îmbrățișaseră pe dreapta credință, iarăși și-au luat ale lor Biserici, pe Eutihie anatema dându-l.

V – a Adunare a Soborului.

În a V – a ori după alții a VI adunare spre surprerea eresului lui Eutihie, s-a dat hotarul credinței, întru care pe lângă altele au mărturisit cuvioșii Părinți cei adunați, să creadă întru Unul și același Hristos fără mestecare, fără schimbare i proc: precum se vede la Evagrie. Au și pe cele trei Soboare de mai înainte, mai întărind și Simbolul, apoi au dat anatema pe cei ce bagă doime de fii, cât și pe cei ce mărturisesc pe dumnezeire pătimitoare, și pe cei ce îndrăznesc a cugeta și a zice amestecare și tulburare la firele cele două, și pe cei ce băsnuiesc pe chipul cel luat de la noi ceresc s-au dina altă oarecare ființă. Și au dogmatisit pe Domnul Iisus Hristos desăvârșit întru omenire, și Dumnezeu și om cu adevărat din suflet cuvântător și din

trup, de o ființă cu Tatăl după dumnezeire, și cu noi de o ființă, și asemenea nouă cu omenirea fără de păcat, unul pe acesta și fără de amestecare, fără schimbare, fără despărțire cunoscut, păzindu-se însușirile a fiecărei firi, și care întru o față se află, și întru unu ipostas. Deci Dioscor prin împărătească poruncă s-a trimis surghiun în Gaggra, căci Eutihie murise, și în locul lui Dioscor al Alexandriei, s-a hirotonit episcop Proterie bărbat prea sfânt și prea drept slăvitor.

4.Iar cei ce țineau de eresul lui Eutihie și a lui Dioscor întorcându-se, și trecând la cetate și luând în răs pe cele dogmatisite de Sobor, și zicând căci cu împărătească silnicie au biruit Soborul și cele asemenea. Patriarhul Anatolie adunând pravoslavnicii, și pe cei ce slăveau împotriva, a zis celor potrivnici: Fiindcă încă țineți socoteala voastră, și nu vă plecați să slăviți drept, ci ne prihăniți pe noi că ținem dogma lui Nestorie, propovăduind două firi în Mântuitorul, fiecare ținându-și netulburate însușirile, să se lase de vi se pare de cuviință la Dumnezeu deslușirea și alegerea, și să se scrie de voi în Tom cugetarea voastră cea pentru credință, dar se va scrie și de noi a noastră, și amândouă tomurile să le punem în racla lăudatei Mucenițe Eufimia, și să dăm ei judecata dogmelor celor drepte și a răzvrătitelor dogme. Deci au plăcut acestea ereticilor și Tomurile s-au scris, și s-a ridicat piatra de pe mormânt, și au pus hârtiile pe pieptul muceniței apoi au așezat piatra pe mormânt, și s-a pecetluit de amândouă părțile. Deci au ieșit de aici, rugăciune către Dumnezeu, și cereri de toată noaptea să li se descopere care din două slăvirile este primită și plăcută, și care este lepădată, și după trei zile s-au adunat, de față fiind și împăratul, și deschizându-se racla, s-a aflat Tomul ereticilor la picioarele sfintei Mucenițe Eufimia, iar Tomul pravoslavnicilor se ținea în mâna ei cea dreaptă.

Sobor în Tarigrad.

5.Sobor în Constantinopol adunat în zilele lui Leon cel Mare în anul **459** d. Hr. și de Patriarhul Ghenadie, celui ce s-a hirotonit după Anatolie. Acest Sobor cu un cuget și cu obștească hotărâre a adevărit și a primit Soborul din Calcedon. A ridicat din Biserică căderea în simonie, au fost vădiți unii din galateni trecând cu vederea mântuitoarele porunci pentru răul câștig, și pentru iubirea de arginți, asemenea și alte rele năravuri. Practicalele acestui Sobor s-au stricat desăvârșit, și nu se află nici una fără numai Epistola circulară a lui